

با ما در ارتباط باشید

info@shahrara.com
۳۰۰۰۷۲۸۹
۰۹۱۵۴۲۹۴۵۸۰
پیام رسان
۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۸۱-۵
تلفن

شهرداری

چال تکه چند سال است که آسفالت محله ما را در میرزا کوچک خان، رحیمی ۱۵، کلا کنده‌اند و آسفالت نداریم، ما اینجا وسط شهر مثل روستایی‌ها زندگی می‌کنیم، لطفا رسیدگی کنید.

ملک‌زاده سال‌هاست باغچه‌های جلوی آپارتمان‌های آستان قدس در شهیدرستمی ۲۲ با آب شرب آبیاری می‌شود. چندین مرتبه با ۱۳۷ تماس گرفتیم اما شهرداری می‌گوید این قسمت متعلق به بخش خصوصی است. خصوصی و عمومی‌اش مهم نیست؛ مصرف آب شرب برای فضای سبز چه توجیهی دارد؟

۰۶۰۵...۰۹۱۵ یک زمین خالی بزرگ در شقایق ۸ هست که همسایه‌ها، نخاله‌های بنایی‌شان را در آن خالی می‌کنند. پشه سالک در بین همین نخاله‌ها زندگی می‌کند. هفته گذشته استشهاده نوشستم و بردم دهیاری کشف، حتی مشخص کرده بودیم که کدام تل خاک مربوط به کدام یک از همسایه‌هاست اما رسیدگی نشد.

گلنکار چند شب پیش از میدان راه‌آهن مشهد عبور می‌کردم. از فضای سبزی که طراحی کرده بودند، بسیار لذت بردم ولی متأسفانه نبود سطل زباله کافی بسیار آشکار بود، به‌طوری‌که افراد زباله‌های خود را کنار درختان و شمشادها، رها کرده بودند.

۰۸۸۷...۰۹۰۱ آقای شهردار! در سازمان کم که زیرمجموعه شهرداری است، چرا یک عده از دور کاری استفاده می‌کنند و یک عده هم هر روز باید به سر کار بروند؟ لطفا سری به سازمان مپ شهرداری بزنید. کارکنان همه قسمت‌های این سازمان از دور کاری استفاده می‌کنند الا کارکنان امور مالی و اداره درآمد. حتماً باید کرونا بگیریم که به فکر چاره بیفتند؟ **جواد کوزه‌گران** کوه‌پارک واقعاً عالی است اما چرا این قدر سرعت گیر دارد؟ تعدادش بیش از حد است. همچنین مطلبی خندم که نوشته بود یکی از اعضای شورای شهر، خواستار ممنوعیت ورود خودروها به کوه‌پارک است. به‌شدت مخالفم؛ چراکه این محل برای تفریح خانواده‌ها ایجاد شده است و اگر دسترسی با خودرو امکان‌پذیر نباشد، بعید می‌دانم من و امثال من که به تفریحات خانوادگی اهمیت می‌دهیم، بتوانیم با پدر و مادر بازنشسته خود از کوه‌ها بالا برویم و از آن استفاده کنیم. مدت‌هاست که دسترسی انتهای صیادشیرازی به ارتفاعات بسته شده و امکان استفاده خانوادگی برای بسیاری، از بین رفته است. ۰۲۴۰...۰۹۱۵ خدایقوت! لطفاً قدری هم به وضعیت ما راننده‌های شهرداری رسیدگی کنید. با این اوضاع اقتصادی و گرانی قطعات و بنزین آزاد، واقعا حقوق ناچیزی داریم. **سازمان اتوبوس‌رانی**

گروسی تعطیلی نیم‌روژه اتوبوس‌رانی در روز جمعه، چه کمکی به نابودی کرونا و قطع زنجیره آن می‌کند؟ چرا با تعطیل کردن نصف‌روژه اتوبوس‌ها، هزینه‌های هنگفتی را به خانواده‌های حاشیه‌نشین و مستضعف تحمیل می‌کنید؟ اگر در تابستان ملت کسب درآمد نکنند، در فصل سرد و اوج کرونا چگونه از پس روزهای قرنطینه بر بیایند؟ ۰۸۰...۰۹۱۵ از کارکنان اتوبوس‌رانی هشتم، مسئولان اگر در تابستان ملت کسب درآمد نکنند، در فصل سرد و اوج کرونا چگونه از پس روزهای قرنطینه بر بیایند؟

علوم پزشکی

۰۶۰۵...۰۹۱۵ الان یک ساعتی می‌شود که در خیابان حر ۸۲ هستیم، خیابانی با کلی مغازه و رفت‌وآمد و تقریباً هیچ کس ماسک نزنه است.

متفرقه

۰۸۰۵...۰۹۳۵ چرا با گذشت هشت ماه از بیکاری اپراتورهای ایستگاه‌های دو چرخه عمومی مشهد، بیمه بیکاری‌مان درست نشده است و تا این لحظه متأسفانه بیکاریم و بیمه بعثت شماره یک پاسخ‌گو نیست؟ روند رسیدگی به پرونده شرکت خوشه خدماتی یحیی گستر توس هم به‌کندی پیش می‌رود. از شما رسانه مردمی درخواست می‌کنم گزارش‌های در این باره تهیه کنید تا سریع‌تر به بیمه بیکاری‌مان برسیم.

کدام مهاجرت؟

...در واقع مهاجرت از کشور بخش کوچکی از این کوه یخ است که در بالای آب دیده می‌شود. بخش اصلی آن زیر آب است. برای فهم بهتر ماجرا باید نیست که سرنوشت برخی محلات و شهرهایی که از آن مهاجرت شده است، ارزیابی شود. این پدیده در ایالات متحده مکرر رخ داده است. یکی از مهم‌ترین آن‌ها شهر دیترویت است که یکی از مراکز مهم صنعتی و جمعیتی آن کشور بود، ولی به‌علل گوناگون کم‌کم به حاشیه رفت، به‌طوری‌که بیش از دوسوم جمعیت خود را از دست داد و ۷۰ سال پیش نیز ورشکسته اعلام شد. علت هم در ناتوانی صنعت این شهر برای تطبیق خود با پیشرفت زمانه بود. یکی از نمونه‌های جالب داخلی برای توجه به سرنوشت منطقه مهاجر فرست، منطقه ۱۲ تهران است که زمانی جزو بهترین مناطق تهران بود، ولی اکنون برخی محلات این منطقه به‌دلیل مهاجرت ساکنان آن دچار پسرقت شده‌اند و ارزش زمین و مسکن آنجا کاهش یافته و روند جمعیت آن روبه کاهش است. امنیت و فضای اجتماعی و فرهنگی برخی محلات آنجا نامناسب تلقی می‌شود و اگر شهرداری و دولت فکری به‌حال بهبود این منطقه و علت گرایش به مهاجرت از آنجا نکنند، این فرایند تشدید و تبعات منفی آن بیشتر می‌شود. مشابه همین روند و تحولات را می‌توان در کل کشور و نسبت به سایر کشورها دید. بنابراین گفت‌وگو درباره مهاجرت باید به موضوعی ملی تبدیل شود. در عین حال منافع مهمی هم در برخی شکل‌های مهاجرت است که باید مورد توجه قرار گیرد.

همراهان بی‌منت

پای صحبت «مردم‌پاران سلامت» که نقش مراقب بیماران کرونایی را در بیمارستان‌ها به عهده دارند

تکنم جاوید

t.javid@shahraranews.ir

گزارش روز

چشمش که به‌منت آگهی گروه تلگرامی افتاد، حسی عجیب تمام وجودش را فراگرفت؛ حسی که اگر به زبان می‌آمد، شاید می‌گفت: «آگه دیگران رو دوست داری، کمکشون کن» یا «مگه همیشه دنبال فداکاری نبودی؟ حالا وقتشه». و این شروع قصه همه آدم‌هایی بود که با روحیه جهادی برای نشستن بر بالین بیماران و دلجویی از آنان، ثبت‌نام کردند و روزهاست که دل و جان به این رسالت بسته‌اند. یاغلی گفته‌اند و نامشان، «مردم‌پاران سلامت» شده است. بیماری کرونا که دامن گیر مردم شد، خیلی‌ها را به تکاپوی کمک انداخت و در این میان، بسیج جامعه پزشکان خراسان، افرادی را به خدمت گرفت که شیفته یاری‌رساندن بودند، حتی غذا گذاشتن به دهان یک بیمار کرونایی و تمیز کردن زیرشان. آن‌ها با هم قرار گذاشتند همدم بیماران کرونایی و کمک‌دست پرستاران باشند. دست یاری شدند تا امروز از کم شدن تدریجی تعداد بیماران و به سرانجام رسیدن هدف مشترکشان، خرسند باشند. گزارش امروز ما درباره حضور چندساعته در ساختمان ۶۱۰ بیمارستان امام‌رضاع) است و همراهی مردم‌پارانی که از دوست داشتن مردم می‌گویند و امید به رضایت خداوند.

ماموریت بدون توقف

کل ساختمان بیمارستان، محل نگهداری بیماران مبتلا به کووید ۱۹ است و در حال حاضر همه نیروهای مردم‌پار سلامت در بخش‌های آن مستقر هستند. عده‌ای در بخش‌ها مستقرند و تعدادی دیگر با نام مامور انتقال، خدمت می‌کنند. بخشی، مسئول برنامه‌ریزی و هماهنگی نیروها در بیمارستان، هم‌راه ماست که در این باره توضیح می‌دهد: بیماران کرونایی بستری در بخش‌ها، همراه ندارند و خانواده‌های آنان مجبورند مواد غذایی یا وسیله‌هایشان را مقابل در ورودی تحویل بدهند. مردم‌پارانی که مامور انتقال می‌شوند، زمان استراحت ندارند و در تمام ساعت حضور در بیمارستان، باید این بسته‌ها را در بخش‌ها بین بیماران توزیع کنند. آن‌ها در اوقات رابط بین خانواده‌ها و بیماران هستند که باید امانت‌دار باشند. مقابل در ورودی، میزی گذاشته‌اند و افرادی، متصدی گرفتن مواد غذایی و وسیله از شهروندان هستند. بسته‌های غذا یا وسایل شخصی بیماران را تحویل می‌گیرند، برچسب می‌زنند و روی تالی(میزهای چرخ‌دار) می‌گذارند و به دست مأموران انتقال می‌دهند. در شرایطی که خیلی‌ها طاقت پوشیدن یک ماسک را هم ندارند، همه مردم‌پاران سلامت با پوشش کامل کارکنان بیمارستان، صبحششان را آغاز می‌کنند و تا انتهای روز را به همین شکل می‌گذرانند. دو نفر از مأموران انتقال هم طلبه هستند و باوجودی که بخشی می‌گوید زمان استراحتی ندارند، هر دو با رضایت، از حضورشان در بیمارستان حرف می‌زنند. آن‌ها وارد بخش‌ها می‌شوند، بسته‌ها را یکی یکی برمی‌دارند، به اتاق‌ها سر می‌زنند و روی میز مقابل بیماران می‌گذارند. یکی آب‌میوه است و دیگری شیشه آب گوشت و یکی هم برای بیمار

از سر تا پا پوشیده است و فقط چشم‌هایش از زیر شیلد پیداست و نمی‌شود سن و سالش را حدس زد. می‌گوید که متولد ۱۳۵۷ است و از یک ماه پیش تاکنون با تیم مردم‌پاران سلامت همکاری می‌کند. بعد از دیدن آگهی جذب نیرو و گذراندن دوره‌ها، حالا از شنبه تا سه‌شنبه هر هفته از ساعت ۳:۳۰ صبح تا بعد از صرف ناهار بیماران، اینجااست. وحشتی از حضور در بیمارستان ویژه بیماران کرونایی ندارد و توضیح می‌دهد: «اگر بخواهیم این‌طور فکر کنیم، هیچ کس برای کمک نمی‌آید. هدف من برداشتن باری از روی دوش کارکنان بیمارستان است. روز اولی که به خانه رفتم، همسر تمام مدت با تردید و ترس به من نگاه می‌کرد. مدام فکر می‌کرد من هم به کرونا مبتلا شده‌ام اما برایش توضیح دادم که ما همه مراقبت‌های

کتاب فرستاده است. تحویل مدارک و اسنادی مانند دفترچه بیمه یا پرونده پزشکی باید با امضای سرپرستاری باشد.

از دوختن ماسک تا کمک به بیماران

در بیمارستان

بیمار ناله می‌کند که می‌خواهد از تخت پایین

باید اما و باحوصله جوابش را می‌دهد که:

«نه، عزیزم! من تخت را بالا می‌آورم تا راحت باشی.» سپس نی را داخل پاکت آب‌میوه می‌گذارد و آهسته به دهان بیمار می‌دهد.

بی‌قراری‌های پیرزن که زیاد می‌شود، شروع

می‌کند به دل‌داری داداش: «مادر جان! صبر

داشته باش. دعا کن؛ بگو یا امام‌رضاع) همه

مریض‌ها را شفا بده، منم شفا بده. صلوات

بفرست. ان‌شاء... خوب می‌شی.»

او مردم‌پار مستقر در بخش Aبیمارستان

است. تمایل ندارد نامش را در گزارش بیاورم

و بین دل‌داری دادن‌هایش، جواب سوالات

را می‌دهد: «پیش از شیوع بیماری کرونا،

مدرس و مبلغ بودم. اما به‌محض اعلام شیوع

بیماری، فعالیت‌م را در گروه‌های خدمت

ادامه دادم. اوایل در کارهای دیگری مانند

دوختن ماسک، تهیه بسته‌های معیشتی و...

مشارکت می‌کردم اما موج دوم شیوع کرونا

مرا به بیمارستان کشاند.»

از سر تا پا پوشیده است و فقط چشم‌هایش

از زیر شیلد پیداست و نمی‌شود سن و سالش

را حدس زد. می‌گوید که متولد ۱۳۵۷ است

و از یک ماه پیش تاکنون با تیم مردم‌پاران

سلامت همکاری می‌کند. بعد از دیدن آگهی

جذب نیرو و گذراندن دوره‌ها، حالا از شنبه تا

سه‌شنبه هر هفته از ساعت ۳:۳۰ صبح تا بعد

از صرف ناهار بیماران، اینجااست.

وحشتی از حضور در بیمارستان ویژه بیماران

کرونایی ندارد و توضیح می‌دهد: «اگر

بخواهیم این‌طور فکر کنیم، هیچ کس برای

کمک نمی‌آید. هدف من برداشتن باری از

روی دوش کارکنان بیمارستان است. روز

اولی که به خانه رفتم، همسر تمام مدت با

تردید و ترس به من نگاه می‌کرد. مدام فکر

می‌کرد من هم به کرونا مبتلا شده‌ام اما

برایش توضیح دادم که ما همه مراقبت‌های

لازم را انجام می‌دهیم و سیستم گندزدایی داریم. این لباس‌ها مانع حفاظتی خوبی هستند و البته خودمان هم باید حواسمان به نکته‌هایی که یاد گرفته‌ایم، باشد.»

چه چیز بهتر از اینکه یاور یک بیمار بی‌پناه باشم؟

دست‌های پیرزن را بسته‌اند تا ماسک را

از روی صورتش برندارد. اما مدام شکایت

می‌کند و او هر بار آرامش می‌کند. در این میان

می‌گوید: هر چند این روزها تعداد بیماران

کمتر شده است، من تا وقتی که بیماری باشد،

در اینجا می‌مانم. بیماران کرونایی همراه و

خانواده‌ای ندارند و چه چیز بهتر از اینکه یاور

یک بیمار بی‌پناه باشم؟

گروه بسیج جامعه پزشکی بسته‌های آب‌میوه

و آب‌معدنی را بین بیماران توزیع می‌کنند.

سالمند دیگری که روی تخت کناری است

و به‌دلیل زدن ماسک اکسیژن، صدایش

به‌خوبی شنیده نمی‌شود،

از او می‌خواهد که بسته را

برایش باز کند. در همان

حال ادامه می‌دهد: در

مدتی که اینجا هستم،

شاهد فوت بیماری

نبوده‌ام اما مریض بد حال

زیاد دیده‌ام. بیماری‌انی که

زخم بستر داشتند و آن‌ها را ماساژ می‌دادم

اما هیچ کاری برای بهبودی آن‌ها از دستم

بر نمی‌آمد. حالا تصمیم گرفته‌ام بعد از تمام

شدن خدمت‌م برای این بیماران، دوره‌های

تزیینات و مراقبت پرستاری را بگذرانم تا در

شرایط خاص، نیروی موثرتری باشم.

بیماران دیگر صدایش می‌کنند، باید برای

یکی نی بیابود، آن یکی را بلند کند تا

آب‌میوه‌اش را بخورد. دیگری هم از درد‌هایش

شکایت می‌کند. تنهاش می‌گذارم تا

خودمشت را تمام کند.

دستمزدی در کار نیست

سراغش را که از پرستاران بخش می‌گیریم،

می‌گویند در حال کمک به درمان زخم‌بستر

یک بیمار است. براساس قانون گروه

مردم‌پاران سلامت، این نیروها انجام امور

شخصی بیماران و خدماتی مانند آب و غذا

بی‌دریغ در حال خدمت‌رسانی بود. هادی از سوال‌هایی که درباره حقوق گرفتن این خادمان می‌پرسند، یاد می‌کند و توضیح می‌دهد: بعضی‌ها فکر می‌کنند هر کاری باید همراه با نفع مادی باشد. از روزی که قدم به اینجا گذاشتم، گفتند خبری از دستمزد و پول نیست و من هم با این انگیزه نیامدم. من یک کشاورزم و پدرم هم کنارم است و نیازی به چنین درآمدی ندارم. اینجا هستم تا فقط خدمت کنم.

روژه‌های اول، یک لحظه ماسکم را

بر نمی‌داشتم

خانم آقایی آخرین مردم‌پاری است که در

این گزارش به‌سراغش می‌رویم. مردم‌پاران

مدام در بین طبقات جابه‌جا می‌شوند و او

این روزها در طبقه اول، مشغول به فعالیت

است. او اخیراً تیرماه به گروه پیوسته است و او

هم از روی همان آگهی، پسرش فردا کنکور

دارد و دخترش دانشجوست. از ترس‌های

روژه‌های اولش تعریف می‌کند: «روژه‌های

اول می‌ترسیدم که حتی یک لحظه ماسکم

نداشتم، چون خودش

جبهه رفته است و

شرایط بحرانی را درک

می‌کند. والدینم موافق

بودند، حتی اگر بیمار

شوم و از همین طریق بمیرم.»

صحنه‌های غم‌انگیز در این مدت کم نبوده

است؛ به‌خصوص در روزهای اوج کرونا که

در بخش‌ها فضایی برای گذاشتن تخت نبود،

شاهد مرگ‌های زیادی بودم. یک شب پنج

جنازه از بخش بیرون بردیم و یک روز سه

کار می‌داند اما می‌گوید: اتفاق خوب

این است که یک روز بیایی بیمارستان

و ببینی حال بیمارت بهتر شده است

یا اصلاً مرخصش کرده‌اند. هیچ‌کدام از

نزدیکانش در این مدت بیمار نشده‌اند

تا او مراقبشان باشد اما با جدیت تمام

بخش می‌چرخد و هرکاری روی زمین مانده

از بیماران صدایش می‌کند که کش دور

ماسک اکسیژن را دوباره برایش بزنند. با

صدایش برای سلامت بیماران، بخش را ترک

می‌کنیم.

شهروندا حمل ایمن کانکس؛ به‌خدا با ترس از کنارش سبقت گرفت.

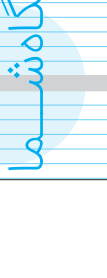
شهروندا زیر گذر بازار ملل اول گلشهر؛ گاهی با صحنه‌های بدتری هم روبه‌رو می‌شویم. لطفاً مسئولان فکری برای این وضعیت بکنند.

جالیانی ما همچنان منتظر شرکت آب و فاضلابیم که کنده‌کاری‌های یک ماه پیش را آسفالت کند. محل چمن ۸۸ موروثی ۱۱.

شهروندا برخی زمین‌های رها شده و خانه‌های مترو که در خیابان توس به انبار ضایعات تبدیل شده‌اند.

شهروندا برخی زمین‌های رها شده و خانه‌های مترو که در خیابان توس به انبار ضایعات تبدیل شده‌اند.

ساجدی‌ها مسافر خطوط ۲۲ و ۲۶ شوند
۳۰۰۰ دستگاه اتوبوس از این مسیر تردد می‌کنند. برای پیشگیری از آسیب به بیت‌المال، لطفاً پیگیری کنید.

شهرداری منطقه ۱۰ با تشکر از دقت نظر شهروند محترم؛ طبق بازدید انجام‌شده، حفاری نبش آزادی ۱۳۷/۴ مربوط به شهرداری نیست و به‌صورت شخصی انجام شده است و تا آخر هفته جاری، ترمیم و بازسازی خواهد شد. لازم به ذکر است که با افراد خاطی و حفار نیز به‌صورت قانونی برخورد‌های لازم صورت می‌گیرد.

آن ترمیم و روکش نشده است. روزانه بیش از ۳۰۰۰ دستگاه اتوبوس از این مسیر تردد می‌کنند. برای پیشگیری از آسیب به بیت‌المال، لطفاً پیگیری کنید.

شهرداری منطقه ۱۰ با تشکر از دقت نظر شهروند محترم؛ طبق بازدید انجام‌شده، حفاری نبش آزادی ۱۳۷/۴ مربوط به شهرداری نیست و به‌صورت شخصی انجام شده است و تا آخر هفته جاری، ترمیم و بازسازی خواهد شد. لازم به ذکر است که با افراد خاطی و حفار نیز به‌صورت قانونی برخورد‌های لازم صورت می‌گیرد.

به بازدید انجام‌شده، چاله مذکور، در پیچه بازدید کانال بود که مورد ترمیم و هم‌سطح‌سازی قرار گرفت. در پاسخ به پیامک شهروند مبنی بر آبیاری نشدن درختان آزاد ۲۷ و لچکی قاسم‌آباد ۲۷/۸، به استحضار شهروند محترم می‌رساند که نگهداری از فضای سبز مجتمع‌ها در حیطه وظایف شهرداری‌ها نیست، در عین حال جهت کمک به اهالی و حفظ فضای سبز، آبیاری درختان محدوده آزاد به‌صورت امانی با تانکر طبق زمان‌بندی هر ۱۰ تا ۱۵ روز اجرایی می‌شود.

شهروندا بیش از دو ماه است که در نبش آزادی ۱۳۷/۴ حفاری انجام شده اما هنوز آسفالت

برخورد قانونی با حفار غیرقانونی
شهرداری منطقه ۱۰ در پاسخ به پیامک و تصاویر ارسال‌شده در انتهای آب‌میوه ۵ به استحضار می‌رساند که با توجه به اینکه اراضی عنوان شده مربوط به آستان قدس است و تاکنون به شهرداری منطقه ۱۰ واگذار نشده است، باید شهروندان جهت پیگیری موضوع و رفع مشکلات به‌صورت مستقیم با آستان قدس رضوی مکاتبه داشته باشند.

در پاسخ به پیامک شهروند گرمی که آسفالت نشدن یک چاله در کنار پل ورودی به شاهد شهرک غرب را گزارش داده بود، به استحضار می‌رساند که با توجه

برخورد قانونی با حفار غیرقانونی

تبلیغات هزینه نیست
سرمایه گذاری است

پذیرش آگهی و تبلیغات در شهر آرا

۰۵۲۷ ۳۷۲۸۸۸۸۱-۵ داخلی